

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 547. Vigiliis Pap. Annus 8. Iustiniani Imp. 21. Totilæ Reg.
6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

Philippi diaconi, qui in momento translati sunt loco in locum. Voluntatem enim mentium se facit Dominus, & desiderium pauperum exaudit. Etenim cupientem vobiscum sum Palcha agere Hierosolymis, id magno miraculo praesertit et Deus diuites in omnes, qui in uocantissimum, non senescens, ut virtute ex diuturnitate temporis minuitur, quo minus praesertit tempore valeret, quod olim aliis concessisse legitur.

Qui autem in loco Petri sedes est in sedem Hierosolymitanam Episcopus (ut dictum est) Macarius nomine, in susceptionem adductus est haereticis adeo ut multum ab eis se commanione separaret, ut patet ex eodem Sophronio ac eorum id potius ex leuitate, quam veritate factum, ostendunt quae ab eodem auctore narrantur in scriptis verbis istis: Cum alium huiusmodi genere arabis, Iulianum nomine, capto oculis, ipse aliquando scandalizatus est in Macarium archiepiscopum Hierosolymitanum, nolebaturque commanione rili. Quodam ergo die abbas Iulianus significauit abbati Simoni, qui erat in monte Mirabilis (distat autem à Theopoli manus illa militibus nostris) dicens: Cecidit simon, & quomodo necesse est verba habere, quae possit auxiliari tibi, & commanione hanc detrahit. Iulianus inquit, Pater, quid agere daleam de fratre, qui semelatus est, & de illis, qui se cum eo iuramento confixerunt? Respondit autem abbas Simoni abbas Iulianus, dicens: necesse est, neque te ipsum à sancta Ecclesia separare: neque enim aliam habet gratiam Domini nostri Iesu Christi. Huiusmodi haec de Macario ibi. In vita beati Gregorij Episcopi Aggrentini prolixè atque honestè patet in eodem sic de Macario isto, et idem quae spiritus propheticè tribuitur: ab eo quoque Gregorium fuisse diaconum ordinatum, ac doctoris firmari. Post autem huiusmodi nominis secundus Hierosolymorum Episcopus: Senior enim Macarius vixit temporibus Constantini Magi Imp.

IESU CHRISTI
Annus 547.
VIGILII PAP. IUSTINIANI IMP. 21.
ANNUS 8. • TOTILÆ REG. 6.

VI sequitur post Basilij Consularum annus sextus, quem nauerat Dominus quingentesimus quidragimus septimus, qui & a Procopio ponitur belli Gothici anni duodecimus; quo cum obfessa anno superioris Romae à Totila, grati premeretor inedia, ad eam ientiam inebit opera Pelagij diaconi S. Romanae Ecclesiae: cuius res gestas cum Totila hoc ipso anno duodecimo belli Gothici, simul & clarem Vrbis sigillum describit Procopius: Etas (inquit) tunc facta inter Romanos & sacros roni Pelagij quidam dicitur, qui da Byzanti commoratur, maximam sibi cum Imperatore comitabat amicitiam. Vnde & pccatorum vi maxima circumfatus, Romanis se paulo ante, quam obsideretur, conuulerat. In eaque demum obsidione necessarium indignum eius pecunia parte largiter impartitus, cum vel ante haec esset inter Italos omnes vir probus, maiorem (vii parat) ab aratu & in proximis quosq; benivolentia gloriam reuoluit. Hanc igitur, cum praesente indigna quadam Rodiani & dignissima pateretur, facile suadent, conuentum vt Totilam, praeteritur, paucorum sibi dorum indicia huiusmodi condantibus daretur sicuti constitutum inter se tempus nemo sibi suppetat ex B. cano veniri, sine nura se ipsi vbi que barbari prodierunt. Hanc mandate, vbi ad Totilam Pelagius venit & ab eo est perlonge susceptus, prior Totilae sic exoritur est:

Constat tunc episcopus habere omnes, id lege cautum esse, ut atque vt in plurimum colere & reuerentur. Mihi vero, qui virtutis sibi aliquid comparatum, qualis es tu, honorem deferre simul & reuerentiam impudem studium fuit. Sed ut atque delat orloner, sine illam huiusmodi nominum, non personarum mansuetudine, sine verborum temeritate & eleganter decernere: sed cum vera quadam sententia, vel non facti admodum verbis viuunt. Quare illi itaq; honore deferri maxime solet, qui veritate maxime patet illa ad suos amicitia: sed si in nomina pro ceteris affectu,

quo vbi commentaria quadam & subdola fecerit verba, ad suos mox redeat. Cetera quidem, Pelagi, quae à nobis petieris, facile consequeris, tribu duntaxat excipis, & vbi haec caeteris, vt plene subiciat magis expedit: ne forte maximam ipse causam probeas, quo minus eorum vel peragas, quorum ob gratiam huc aduenisti, vel nos forte ex re infesta inuuleris. Petere namq; qua praesentibus haudquaquam rebus conueniant, plurimum proculdubio facit, nemo pro voti vt quippiam consequatur.

Hic autem sic inter dico, ne quoquam pacto pro Siculis, vel Vrbis manibus huius, vel transfugis seruis verba mone facias: quandoquid fieri potest, vt aut Gothorum opera vt pro Siculis quaeas, aut murus vt ipse Vrbis integer maneat, vel seruis ipsi, qui nobiscum nunc militant, suis quondam de caetero domino seruiant. Verum ne videatur haec his ostendata quadam pro nos pretendi intentione, & causa ipsos explicaturi mox sumus. Fuit olim Sicilia insula & praesens quidem temporibus pecuniarum vt felix prouentu, ita & cuiusvis generis frugum in ea nascentium caeteris terris facunditate praesstantior, atque vt non solum hac incolis suppeditant, sed vel vobis Romanis itidem ad vitam sunt necessaria per annos singulos exportantibus satir. Vnde tunc primum Romani Theodoriam deprecabantur, ne ea in insula maius aliquod Gothorum praesidium collocaret, ne ea re forte ad caeteras praesstantes, poru libertatem interpallaret. His ita peractis, hostium exercitus in Siciliam nauigauit, qui ferme nec hominum in ultitudine nec re alia vlla nobis esset in bello pares, Siculi vero vna hostium classe, nou ad Gothos quicquam denunciare, nec se continere muniti omnibus, nec hostibus saltem cedere vicumque occurrandum tunc esse, sed promptissime patifacili: tunc vrbium portis, supinis hostium exercitibus manibus exciperet, & haud se ut egere, ac infidissima seruitia solent, qua diuini in carcere afferata, dum dominorum volunt manu effugeret, in nouos quosdam & alienigenas statim incidunt. Ea itaque ex insula hostes vt loco munito impetu facto, omni Italia ora sine villo pariti negotio sunt: quin etiam vel vrbem hanc Romam cepere, ac tantum inde frumenti numerum impart arunt, vt vel obsequio anni fracionem queant Romani obfistere. De Sicilia hactenus, quibus per Gothos vt venia detur, fieri nullo modo iam poterit, criminum magnitudine misericordiam ab his admentem, qui obsequio inuaria sunt.

Nunc vero intra his inuicem hostes se exercendo, in oem partem quidam descendere, & nobiscum acie decertare minime consent: doli vero & deceptiuo cultu corinenter & per singulos dies nos oppugnando, in insula quidē nostris huius rebus & plane abfurdum nunc potuerunt. Ne itaq; iterato hac eadem patiamur, providendum iam adsumus. Qui enim pra ignoratiam semel circumuenti falluntur, huiusmodi in inferturionum recedant, quia minus periclitando praesident: huiusmodi sibi calamitatem, haudquaquam ex aduersante fortuna id fieri videtur, sed quia fa deliquisse plane ignoret: vel illud quidē addecerit quippiam, & vbi omnibus maxime profuturam, vt Vrbis hac mensa solo asperitur, ne cum alio & ipsi demum coeriti, vel ab insulatis huiusmodi, circumvallati, sed malis excelsa aliena periculo, nec villo vestro discrimine vicariis futuri sibi in praesentiam. De seruis vero, qui vltro ad nos conuenerunt, dicitur hoc sumus: Si enim qui nobiscum fuerit in hostem inuicti, & à nobis deinde fidem nostram ex confessione acceperunt, ne se inquam veteribus dominis vicuque restituamus, vestras in manus dandos esse nunc censuerim: pro ostelo nec vobis quidem traditam fidem seruaturi quandoque essemus. Non enim qui vel eam omnium miserimus palliones facias negligere, erga alium quempiam firmiter praesente ferre animam quoniam: quoniam potius veluti abfurdioris naturae indicium, ad omnes, qui se vobis versantur, circumferre per fidem videtur: hac Totilas.

Pelagius vero ita respondit: Summum tibi, vt streuente, in dicendo studium fuit, ne simul & oratoris nomen extollere, est aliam in iordis summa statuti nos forte. Verum namq; amicum & fratorem nō solum eam affesse contumelia duxerim, qui vel caput illi percussisset, vel alio quouo in hunc de ianai modo, sed vel quare infesta dimiserit ad se delegatum. Non enim homines ora torum munere sic cito iunguntur, vt bonorē ab his consequantur, qui suscipiunt se sine, sed quod vbi Resp. in postquam sit paratendo, ad eos, qui se legauerūt, mox redeat. Sic igitur vt in affectu inuicia longo magis condit: et vbi aliquid esse, quoniam ob causam reuerent, quam Principum verbi denigniorib; audiri, nihil pro spe consecutus ad suos redire. Deprecor autem, haudquaquam fat scierem, quae curis; praesentia nunc es. Cur enim quicquid u molosū se prebeas,

III.

IV.

V.

VIRAGII
DIAC. AD
TOTILAM
RESPON-
SIO.

prebat, qui antequam postulatū respondet, duntaxat saltu- rum se negat? Scilicet quidem minima fabrico, quod pro te fa- cile ferat, quantum erga Romanos qui in te arma susceperunt, esse- rum, benignitatis & bonivolentia sit, qui in Siculis militis ad- versitates immortale quoddam decorem effunderet odium. Sed i- psē, mea ad te omnia legatione, ad Deum hanc et miseram, qui supplicium contempserit, odioso foret. In Palatio dictū, abscessit.

Quem Romanis vix in insula ad se redeuntem videre, eo acrimo animo conspiciant, quo & famis quotidie insule secundo, insensabi- liter eos afflicteret. Militibus vero non iam necessaria dearent, sed se- alioac sustinebant. Unde Romanis Gracii in mixto exercituum Praefectus Bassianus & Cononem advenit, laetymalanti & meli- to eum genua profati huiusmodi dicit: Talem vobis presentem esse ferentem spectamus, ut si vel impium aliquid aduersum vos facimus patrasimus, bantupayam possit id merito nobis in cri- men ascribi: necessitate siquidem magnitudo excusationis in se plurimum habet. Nunc vero cum nobis ipsi ad optulendum nil quicquam sit verum, verbi ostentari calumitatem ipsam, hanc deploratum nunc ad vos venimus. Sed beneque dicitur in sum- mum audiat precantur, nec vlla dicenda, audacia obtrahit vos volumus, sed malaram ex ea pensare nunc magnitudinem. Nā quidē saltem cogitur desistere, nec operi quidem, nec verbi deso- rari non ferare de cetero poterit. Nos vero, & Principes, nec Romanis quidem, nec vobis consanguinarios ducitis, nec eorundem vel mo- rum, vel legum socii esse, sed perinde rebelles. Et qui Imperatorū non videri intra vobis exeret, tum exceperimus, sed hostes potius ipse, in vos arma desuper. Nunc vero vultis acie vobis, captis- que bello, vobis in feruente ex lege edantibus, late vestri mā- cipis alioquem, non ad necessitudinem suscipiunt, sed que ad te- nuem saltem vitam ducendam fore scitis: vi & nos suscipiatis fa- cili, vobis contra saltem strenuo, quacumque dominū seruo par- est vi minifret. Quod si id vobis non facili placet, sed dignum duceret sine vlla opera missis nos facere, id iuri estū digne ha- bitus, quod in feruente nobis opera insulabitur septuam. Et si ne id quidē de vobis huiusmodi vultingerit, saltem ne obrun- cate, nec meritis beneficia nunc frandetur, nec vite exitum nobis in- sistit: omnia enim propudicibus iustitiam, sed vos facere in- sistit Romanis liberatis difficultatibus, hactenus ad Prae- fectos militem Romanis, pergit vobis Procopius.

Praefecti itaque, qui audire, conuato Romanis, quos tribuant, nullas in presentia esse respiciunt, ipse vero ne ac, impium ducere, nec plane sine discrimine fore, si huius reliquuntur: huiusmodi tamen & ex illi transitio transiunt exercitū identidem affinare affutares propudiam esse. Denique huius vobis Romanis solati dimit- tant. Famis interea inualit, secundo in immensum cum accrescisset, maximum in malum euasit, que ciborum ab iardiora quaedam fugerent genera, & natura exortia terribis. Sed Bassianus, Cononem, vi vobis Praefecti, hostes se frumentū maximum numerum intra mensa huiusmodi sua necessitate militibus frandatur, Romanorum primoribus, & huiusmodi duntaxat ingenti pecunia vendit ad aut: mediam siquidem, quod utique inuicem est genus aucti, septem pretium erat. Sed quibus non erat tunc et demerita facultates, cibos tam delicias vi possent & eauri opulentiarum mores absumere, tunc pretij parte quarta despenda, suo sine medi- mum completent, plano inde fortidore consilio dicitur quatur, id eadem genus necessitate ipsa suauissimum saliente.

Bassianus porro & eius armigeri, qui bene habere et venalem, aucti quinquaginta vendebant. Ex Romanis vero cui rei equis fore obisset, vel siuimali aliquid demarimum erat & quidam, inter felis & mabeberet, quia mortui animalia carnis vobis posse. Cetera hominum turba vitas duntaxat edebat, quales vix & vobis pomarium & loci incultarib. possit & affarim nascuntur: quia tamē decolati ne vel sapere vel innatis offendere- tur aculis estabat. Quomodo itaque, fuit Romanis minimum, fru- menti (vi dictum est) & suscipio comedebat: vobis vbi den- tes desunt, domusque in peccellitum conuenit in forum inferre, & pro duntaxat hanc vobis in eorum duntaxat & illarum: sed vbi fru- menti nullius nobis retyuam fuit, quod imperitiam anit pos- sent, ad vitas vobis iam circumspici, quibus de ficientibus, eam carum non magna huius copia esset, atq. ad id saturitatem non ante habere, corpore exortuam denique caperunt, colorq. cum in palterem se palatim & illorum conuerti: similitu- idibus videbantur: plerique vero vel incedere, vel dentibus ad- huc ipse vitas quidentibus, de impatiō exanimati edebant,

VI. QUAE ROMANI AD DVCS.

VII. DIRA FAMES VBI GET ROMANOS.

VIII. MISERRI MVS STATTVS OMANOR.

• tanque vel perperant in cibum & stercentis videntur: nonnulli etiam fame nimia prostrati manū stimiti inferunt, cum nec canes quidem, nec mures de cetero inueniunt, nec aliud ipsam demortuum animal, quibus vix in cibum possent. Erat inter ceteros Romanos vii quidam liberorum quibus, facti iam pater huius si y omnes circumspiciant, preterstanto quā vi affli- xente, cibum sibi effragi abint. Tunc illi nec ingemiscens quidem, nec vobis edo perurbationi inuis, sed fortissime dolere disti- mularo filios ipse se subiecit, & cibum max acceptos vii vero supra Tiberis pontem peruenit, capite obuoluto, velatis, oculis, in Tiberis aquas coniecit, spectantibus filii, Romanosq. ceteris, qui ea tunc forte de regione conuertiunt. hinc de fame. Ad postremum vero cum copia mille Constantinopoli ad Imperatore variis in via bellis dentez & a Gothis in- terca profigit: ellent: milites Romanos argentes obfidi- clam prodendi vrbem Gothis consilium mittere, hinc- runt litori, de quibus ita Procopius et

Comitaque perpari (vi diximus) edo duntaxat nos eorum custodiam relinquere, & huiusmodi in fame conspici: qua- terna custodes quidam & huiusmodi erant ad portam huiusmodi in ca- stello nati, nocte conuicta obseruati, quia ceteris somno pro- ptererat, demissa ē panis ad terram resse, & ea se dimittente, Tarta inde adto, excepturas se Gothorum intra vrbem exerci- tum possidentur, idque se nullo negotio saltim affirmant. Tunc Tarta gratia illi se reddiderunt ingentes profusio, pecuniaque denarum non parua, si ea, qua oblat fuit, pergeret: datur quosdam sibi & satellitibus cum his statim dimittit, locum con- timplerent, unde hi altitum affirmarent sibi in vrbem fore. Qui vbi ad nauos venire, resse comprehensa, in propinquanda ipa, multa interpellante, euadit. Qui vbi est totum, huius barbari omnia ostentare, & nihil unquam dicitur impedimenti vrbem fore volentibus muris consistere, & tunc licentia plu- rimum, vrbem conspiciunt, quia nemo obfideret. Proinde Go- this iussu Totila iuxta veniunt, quae videntur, eodem quo prius ascendunt fone, proximo demittuntur.

Quorum velatu omnis Totila cognuit, esse si fuisse ex nauis- setaia non mediocri assiduo, solumque tam propter huiusmodi castri, hinc dem conspiciunt huiusmodi esse conspici. Non multo inde post iter ad Totila huiusmodi venire ad id facium huiusmodi: tunc illi ab eis dicitur cum huiusmodi in maximo: si- ipsi diligenti omnibus & accuratae persequatū, vix remmo- rent. Qui vique non longe post ad Totila reuertuntur, priorem similitudo reserant omnia. Interca vero totam militi multo ex- plaratum quod hostes agerent missi, non per ead ad vrbem huius de- cem accurrunt iter ea habentibus: quia statim demprehensi ad Bassian deducunt. Suscipiantque Bassia, quidam Totila ante agitauer: Gothi huiusmodi, eam huiusmodi huiusmodi quosdam tu in possidat vrbem datur: eam ad barbaros vi & tunc ramar- tu emenat. Sed nihil omnino Bassia & Conon vrbem tunc p- as- didi, huiusmodi, ne p- genti si (vi caperent) gerere, nec aliquam tantā rei atatem haberi vnde statim, ut certis donam huiusmodi Totila cum in conspiciunt p- fessent, ad aggrediendum in facium in- it arant. Tunc ille al- quosdam cum huiusmodi, cum huius- & sanone quendam huiusmodi. Huiusmodi ad Totila paulo post redeunt, ad rem peragenlem conspiciunt.

Quomodo certis factis, prima tenentis, vnicuique armis instructo exercitu, ad portam abortam duntaxat, quater huiusmodi, nec de Gothi perualidū vrbem, huiusmodi Ducibus, per funem inbet in muris euadit. Qui in huiusmodi statim eadem, quia & huiusmodi obduer- get per vici custodiam, duntaxat, caeteris ad foret abortam aper- tualdas descendunt, per vici huiusmodi huiusmodi obduer, resfractis, ferre huiusmodi Gothi ad vrbem p- fessent, & patrum huiusmodi portam cum vnicuique exercitu Totila intra vrbem ad huiusmodi arctissimum recipiunt. Sed, se vbi intro est tunc, vnicuique in locum copiam gonne cogit, nec abire duntaxat peruenit, huiusmodi in huiusmodi vrbem. Verum vbi (vi vrbem) tumulantes, & perurbato inde & timor, vi in capta vrbem. Romanos huiusmodi huiusmodi Romanorum pari mo, cum Duabus ipse, vi facile capis, fugam capessunt. Tunc quidē Romanis cum cibis se immiscerent, in templo per- fugam huiusmodi. Solum omnium ex vrbem vrbem Decius & Bassian cum alio nonnullis, cum per apertes ad id eorum habere, cum Bassia fugere poterunt. Sed Maximus Chyrisius, & cum huiusmodi Orestes, & a huiusmodi in Perri Apollidi eadem se fugerunt. Constat sane ē plebe tunc homines ad quingentes in vrbem

IX. QUAE MURUS MESS ADOTT.

X. SAUROVM PRO DITIO.

X.

XI. SAURO VOKANT IN VELLE TOTILAE XII. TOTILAE POTITVA VBB.

residet

XLVIII.
VIGILII
PRVDEN-
TIBUS REGIT.

XLIX.

THEODORA
AVG.
CVM ACE-
PHALIS A
VIGILIO
EXCOMMU-
NICATA.

Greg. lib. 1.
cap. 36.

L.
VIGILII IN
PVGNAN-
DO DIS-
CRETIO.
61. anno 2.

cedentes. His etiam accedebat, quod qui impugna-
bant Tria capitula à sententia illa dinelli posse, cum sitim-
gebant Imperatori voluntate, impossibile videretur.
Quid igitur peccasse Vigilium dicendum fuit, si de cau-
silla vique ad futuram Synodum esse tacendum iudicet,
que potius (si fieri potuisset) perpetuo erat silentio con-
demnanda, loquenda, imò sepe tenenda, atque penitus er-
dinguenda? Quod vero id non liceret paribus acrimie
aduersus se inuicem conerantibus, nec spes vlla esset,
vt postea pax desperata compositi ad faciendis remedium
in tanto discrimine non esset, vtrum nulla spes esset in
perpetuum sancti silentium, illud saltem ad tempus in-
diceretur, vt interea cum cessatum esset ab armis, pax
mutua tranquillioribus animis tractaretur: ad quam con-
ciliandam, licet tempore sanctorum concessa com-
mercij ita & Vigilio placuit omnibus concedendam esse
communione.

Quod autem sciamus eiusmodi Vigilij consilium in
debetorem fuisse partem acceptum, ob idque ipsum
colluicem prauitatemque ab aduersariis concla-
mationem quous obtinuerit Imperatoris, ad eius gratiam
promerendam, à ceteris continuo resiliens: ad hoc omnia
excusanda illud satis superque esse potest, quod summa
conuulsione spei mentis editi, vbi hoc anno Constantinopolim
venit. Vbi enim non cum Catholicis, sed pug-
nandum sibi fuit aduersus hæreticos, cum quibus mi-
nime esse dissimulandum foret: mox auctoritate Ponti-
ficis Insuperioris, ac nullo habito respectu potentis, & pro
nililo hac ex parte docens Imperatoriam potestatem, in
ipsam Theodoram Augustam, diuisione magno Ec-
clesiæ detrimendo toleratam, sententiam piam ex com-
municacionis iustitiam, eadem pena afficiens hæreticos
quos Acephalos Suerianos & Eurychianos, quam
ipsorum patrona mereretur. Hæc quidem haud vulgo
iudicata, vel talem digno feruntur, sed eo, quo ob
Pontificiam dignitatem, vt supra laudatum, & eorum
suum atque scientiam nullo dignior esse potest, etenim
testatur id Gregorius Magnus in Epistola ad Hærenos
Episcopos schismaticos versus illis: *Postquam recordan-
da memoria Vigilii Papa in vrbem venit, et constituit contra The-
odoram matrem Augustam & Acephalos damnationis promulgauit
sententiam: tunc Romanus vrbis ab hostibus aduersa & capinata
est. Ergo non tam casum habuerunt Acephali, & in istis dampna-
ti sunt, postquam non damnationis causa contigerunt? Atque hoc
enim nos nostrum quamquam, nisi alius, qui Catholice fidei my-
steria insistent, dicere, vel aliquo modo consisti conuenit.
Hæc Gregorius aduersus schismaticos eorundem Telam
capitulum defensoris.*

Vides igitur pro diuersitate personarum, Vigilium
magna consideratione subhibita atque prudentia diuer-
so modo pugnasse, aliterque se aduersus hæreticos, aliter
cum Catholicis exhibuisse: illos quidem, qui b. nec Aug.
dicendum monet Apollonio, quibus iam factu elatos, po-
tentiaque submissos, ex communiacionis sententia, sul-
tibus insitit cepit, et illi prostratis in hos autem non ab-
iicit, sed Apollonicis charitatis viceribus fouens, iterum
paruit, cum dissolutis, annali expectat, reprimi, cor-
cipit, tolerat. In quorum etiam salutem istiusmodi ad-
uersus Theodoram Augustam redoluit ostensa sen-
tentia: intendit enim in eam eo modo nec eos censuræ Ca-
tholicæ, ne ob defensionem, damnata potest vel suspensa
Tria illa capitula, in suspitionem vocaretur proditor
Eides, & cum Eurychianis in iura secrete sociatis: sed vt
tam euidenti signo ostendo vigoris sacerdotis in Or-
thodoxa fide tenenda, & hæreticos eorumque patronam
dānando, omnes, qui Catholicæ et vera essent, erigerent
animos: & quæcumque ab ipso Vigilio gererentur, in me-
liorem partem acciperent: cum iam certo scitent, nihil
apud ipsam Romanam Pontificem antiquius esse, quam
aduersus hæreticos fidem Catholicam propagare,
postestique sicutam rectam relinqueret, que au-
tem hac secuta sunt, suo loco
dicemus.

IESV CHRISTI
Annus 548.

VIGILII PAP. IUSTINIANI IMP. 22.
Annus 9. TOTILE REG. 7.

Vingentesimus quidragagesimus octauus Christi an-
nus, idem post Constatum Basilij septimus, &
belli Gothici decimus tertius à Procopio enumeratur:
quo nouis aduersus Gothos afflicto: aditumque ad alia datam,
vt Selauinorum exercitus, transfretum illo, Allyricum oc-
cuparet hæc omnia Procopius pluribus. Sed neque his
motus aduersus reuocatur Imperator à susceptis aduer-
sus Tria illa capitula studiis, quibus maiorem inflitit Ec-
clesiæ cladem, quam à barbaris pateret Illyricus. Audi
igitur lagubrem de oborto schismate & à Romano Pon-
tificis defensione tragediam.

Cum Romanæ Ecclesiæ diaconi Rusticus atque Se-
bastianus Constantinopoli apud Vigilium agerent vi-
dissent ipsum summum Pontificem minime condem-
nasse (vt in votis erat) qui damnant Tria illa capitula,
sino & ipsam cum illis communi cisse: aduersus Africa-
nis impulsi, aduersus ipsam Vigilium et bellarent: id ve-
ro pro ceteris operati sunt Felix Gillianus monasterij
in Africa Abbas atque Lampadius, qui hæc ob causam
Constantinopolim se contulerant: & hæc hi primum
reieci fuissent à Vigilio Papa clericis, eo quod ipsi
Pontificis vitare communionem, dolo tamen se infi-
nantes Sebastianum diacono, eundem à Vigilio abstraxe-
re, qui & secum in eandem schismaticam societatem Rusti-
cum item Romanæ Ecclesiæ diaconum capriuum dixit.
Hi vero cum gloriantur vindicem insurgere pro Con-
cilio Chalcedonensi, Defensores atque Noctios,
quorum hæc sunt nomina, Ioannes Gerontius, Sueri-
nus, Imponius, aliter, Ioannes, & Deudeide: hi qui
dem aduersus eundem Romanum Pontificem ad diuer-
sos Episcopos in diuersis prouinciis literas dedere. Hæc
autem omnia expresse habentur in libello sententiæ ad-
uersus Rusticum atque Sebastianum prolixo, quem suo
loco recitabimus. Eiusdem vero Felicis Gilliani huius
schismatici insignis meminit etiam Facundus Episcopus
in libello ad Mochianum, eumque maximo defensor
fuisse Theodori Mopuestensis docti, Abbatemque
nominat. Sic itaque sub preterito defendendi Concilio
Chalcedonensi maximum fuit in Ecclesia Dei schisma
constant, & calamitas exagitatus ipse Vigilium, quasi
fautor accessisset impugnantibus ipsam SS. Synodum
Chalcedonensem, sicutumque, vt vultque ab Episcopis
Orthodoxis querelatum plene ad eundem Pontificem
literæ scriberentur, de quibus suis locis agemus.

Cum enim istiusmodi ab Ecclesiæ Romanæ diaconis
diuersarum Ecclesiarum Episcopi literas percipissent:
hand putantes contenti debere, quæ de re tanta à vris
tantis et tali loco, nempe Constantinopoli scriberentur,
magis quæ turbati sunt, verumque esse exitum, quod
ab ipso diacono Rom. Ecclesiæ scriberetur, ipsum scilicet
& Rom. Pontificem molitum aliquid contra Chalce-
doneuse Concilium magno opere commoti sunt, eorumque
nonnulli se ab ipso Rom. Pontifice communiōne distin-
xere, alij ad tempus, donec res magis sibi explorata fieret,
ab eius se consuetudine temperauerunt: alij vero, quibus
maior inerat in re tanta prudentia, ad rem spertius co-
gnoscendam inuicem misere Constantinopolim, literasque
ad ipsam Vigilium conscribere fecerunt: duorum Rom. Ec-
clesiæ diaconum, nempe Rustici & Sebastiani literas
vniuersis concussas est Orbis Ecclesiæ: Catholica per-
turbata, & in summum discrimen adducta, itaque sunt
ab eis in immensum schismatici fundamenta, aduersus
bas cum ipso pontificem Africanis, qui (vt dictum est)
aduersus Imperatorem primum pro Concilio Chalcedo-
nensi (vt sibi videbatur) exercere vexillum. Hæc omnia

I.
II.
III.
IV.
V.
VI.
VII.
VIII.
IX.
X.
XI.
XII.
XIII.
XIV.
XV.
XVI.
XVII.
XVIII.
XIX.
XX.
XXI.
XXII.
XXIII.
XXIV.
XXV.
XXVI.
XXVII.
XXVIII.
XXIX.
XXX.
XXXI.
XXXII.
XXXIII.
XXXIV.
XXXV.
XXXVI.
XXXVII.
XXXVIII.
XXXIX.
XXXI.
XXXII.
XXXIII.
XXXIV.
XXXV.
XXXVI.
XXXVII.
XXXVIII.
XXXIX.
XXXX.
XXXXI.
XXXXII.
XXXXIII.
XXXXIV.
XXXXV.
XXXXVI.
XXXXVII.
XXXXVIII.
XXXXIX.
XXXXX.